

Jeg ønsker altsaa for mit Vedkommende ikke at presse Staten til at lide Tab ogsaa paa den Trediedel, som Lodsejerne selv skal yde. Men paa den anden Side, hvis Pengeforholdene ligger saaledes, at Staten uden at tabe ved det kunde sætte denne Forrentningsprocent en lille Smule lavere, synes jeg, det var rigtigt at gøre det. Lige saa lidt som jeg finder, at Staten skal tabe noget paa denne Trediedel, lige saa lidt synes jeg, at den skal tjene paa den, og jeg vil derfor henstille, om det ikke var muligt at komme en lille Smule lavere ned.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) nævnte, at der var kommet nye — jeg ved ikke, om man kan kalde det Tilbud, men i alt Fald nye Planer frem fra Højspændingsværket, som gjorde det muligt at spare en betydelig Sum paa Anlægget, og som ogsaa vilde betyde en Besparelse i Driften. Og det er jo klart, at hvis et saadant nyt Forslag skulde vise sig at kunne medføre betydelig Besparelse baade for Staten og for Lodsejerne, var det glædeligt, men jeg vil haabe, at de Undersøgelser, som bliver nødvendige i den Anledning, maa kunne gennemføres meget hurtigt, for vi er jo allerede saa langt henne, at hvis der skal tages fat med Kraft allerede nu til Foraaret, bliver det efterhaanden ikke meget for tidligt at faa dette Lovforslag gennemført. Jeg vil derfor bede om, at de Undersøgelser, der er nødvendige i den Anledning, maa fremmes hurtigt, saa Lovforslagets Vedtagelse ikke skal blive sinket. Jeg vil med disse Bemærkninger slutte og paa mit Partis Vegne anbefale at støtte dette Lovforslag, eventuelt med de Ændringer, som en Udvalgsbehandling maatte vise var praktisk.

Landbrugsministeren (Bording): De fire Partiers Ordførere var i deres Udtalelser saa velvillige overfor Lovforslaget, at jeg gerne vil benytte Lejligheden til at bringe dem min Tak herfor. De forskellige Ordførere var inde paa de Ændringer, der var foretaget i Lovforslaget i Forhold til det, der blev fremsat i Fjor, og nogle af dem var navnlig inde paa Spørgsmaalet om Renteforhøjelsen. Det viste sig, at man fra forskellig Side var enig med mig i, at det var rimeligt, at vi fik en højere Rente end foreslaaet i Fjor for det Beløb, som de paagældende Lodsejere skal betale. Det blev foreslaaet af det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) og blev ogsaa antydet af det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, om

man ikke i Stedet for den faste Forrentningsprocent, der var foreslaaet, kunde sætte en i Forhold til Diskontoen bevæget lig Renteprocent. Jeg vil tro, at det slet ikke er sikkert, at de paagældende Beboere vil være saa glade for det, thi i saa Fald maa man være klar over, at de kan komme til at svare højere Rente end den her foreslaaede, man kan ikke lade Renten rette sig efter Diskontoen, naar den gaar ned, hvis man ikke samtidig er villig til at forhøje den, naar Diskontoen gaar opad. Derfor er det ved Forhandling med Lodsejere og interesserede blevet min Opfattelse, at de hellere vil have en fast Rente — saa ved de, hvad de har at rette sig efter — end en bevægelig Rente, men naturligvis er det et Spørgsmaal, der kan drøftes mellem Ministeriet og det Udvalg, som jeg forstaar, man ønsker nedsat om Lovforslaget. Det ærede Medlem Hr. Nis Nissen nævnte, om man ikke kunde nøjes med en fast Rente, altsaa ikke gaa over til den bevægelige Rente, men en lidt lavere Rente, end der her er Tale om. Det tror jeg, det er meget vanskeligt for Regeringen at gaa ind paa, idet vi gerne vil sikre Statskassen mod større Tab end dem, der følger af, at den yder to Trediedele af Anlægsudgifterne. Jeg maa derfor fra raade, at man fremsætter Ønsker i saa Henseende, men det er naturligvis et Spørgsmaal, vi kan forhandle om i det eventuelle Udvalg.

Et andet Spørgsmaal var, om man kunde faa en anden Plan for Fremskaffelse af Kraften til Værket. Regeringen er naturligvis villig til forhandle ogsaa om det. Ingen er mere interesseret i det end Regeringen. Det vil jo medføre en Lettelse af Statskassens Byrder efter Loven. Spørgsmaalet kan jo nærmere overvejes og drøftes i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen var inde paa Spørgsmaalet om de Obligationer, som Finansministeren efter Lovforslaget skal have Lov til at udstede til Fremskaffelse af de nødvendige Midler, og sagde, at hans Parti var noget bange for den Slags Statslaan, som det i Virkeligheden var, fordi det maaske vilde skade navnlig Byggeriet, som hans Parti nærede saa stor Interesse for. Men derfor er Lovforslaget ogsaa affattet saaledes, at Obligationer kun skal udstedes i det Omfang, Finansministeren skønner nødvendigt, og det vil naturligvis sige, at han tager Hensyn til, om Udstedelsen kan skade Obliga-